

Strona pozwana: Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Przy udziale: Edwarda Dętki, Mirosława Krzyszczaka, Zakładu Projektowania i Programowania Systemów Sterowania Atempol Sp. z o.o. w Piekarach Śląskich, Ommer Polska Sp. z o.o. w Krapkowicach, Glimat Marcinek i S-ka spółka jawna w Gliwicach, Jastrzębskich Zakładów Remontowych Dźwigi Sp. z o.o. w Jastrzębiu Zdroju, Petrofer-Polska Sp. z o.o. w Nowinach, Pietrzak B.B. Beata Pietrzak, Bogdan Pietrzak spółka jawna w Katowicach, Eweliny Baranowskiej, Przemysława Nikiela, Tomasza Woźniaka, Spółdzielni Kółek Rolniczych w Bielinach, Lecha Marchlewskiego, Zakładu Przetwórstwa Drobiu Marica spółka jawna J.M.E.K. Wróbel sp. jawna w Bielsku-Białej, HTS Polska Sp. z o.o., Paco Cases Andrzej Paczkowski, Piotr Paczkowski spółka jawna w Puszczykowie, Bożeny Kubalańcy, Zbigniewa Arczykowskiego, Przedsiębiorstwa Produkcji Handlu i Usług Unipasz Sp. z o.o. w Radzikowicach, Janusza Walochoy, Marka Grzegolca

Sentencja

Wyrażoną w art. 50 ogłoszonej w dniu 7 grudnia 2000 r. w Nicei Karty praw podstawowych Unii Europejskiej zasadę *ne bis in idem* należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona temu, aby krajowy organ ochrony konkurencji nałożył na przedsiębiorstwo, w ramach jednej i tej samej decyzji, dwie grzywny — jedną za naruszenie krajowego prawa konkurencji, a drugą — za naruszenie art. 82 WE. W takiej sytuacji krajowy organ ochrony konkurencji winien niemniej jednak upewnić się, że te grzywny, rozpatrywane łącznie, są proporcjonalne do charakteru tego naruszenia.

(¹) Dz.U. C 104 z 19.3.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas — Litwa) — postępowanie wszczęte przez Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Sprawa C-638/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Struktura i stawki podatków akcyzowych stosowanych do wyrobów tytoniowych — Dyrektywa 2011/64/UE — Artykuł 4 ust. 1 lit. a) — Pojęcie „cygar lub cygaretek” — Tytoń zrolowany o zewnętrznym owinięciu z naturalnego tytoniu częściowo pokrytym dodatkową papierową warstwą)

(2019/C 206/09)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strona w postępowaniu głównym

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

przy udziale: „Skonis ir kvapas” UAB

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanych do wyrobów tytoniowych należy interpretować w ten sposób, że wyroby tytoniowe takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, których część owinięcia zewnętrznego jest pokryta, na poziomie filtra, dodatkową papierową warstwą, co może prowadzić do wizualnego podobieństwa tych wyrobów do papierosów, wchodzą w zakres kategorii cygar lub cygaretek w rozumieniu tego przepisu.

(¹) Dz.U. C 52 z 12.2.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 kwietnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — ÖKO-Test Verlag GmbH/Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

(Sprawa C-690/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Własność intelektualna — Znaki towarowe — Rozporządzenie (WE) nr 207/2009 — Artykuł 9 ust. 1 — Dyrektywa 2008/95/WE — Artykuł 5 ust. 1 i 2 — Prawa wynikające ze znaku towarowego — Indywidualny znak towarowy tworzony przez znak testowy)

(2019/C 206/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: ÖKO-Test Verlag GmbH

Strona pozwana: Dr. Rudolf Liebe Nachf. GmbH & Co.KG

Sentencja

- 1) Artykuł 9 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego [Unii Europejskiej] i art. 5 ust. 1 lit. a) i b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że nie uprawniają one właściciela indywidualnego znaku towarowego tworzony przez znak testowy do sprzeciwienia się umieszczeniu przez osobę trzecią oznaczenia identycznego z tym znakiem lub do niego podobnego na towarach, które nie są ani identyczne, ani podobne do towarów lub usług, dla których ów znak towarowy został zarejestrowany.